

ПЛЪВЕНСКАТА ЕПОПЕЯ

Града Плъвенъ и околноститѣ му, свидѣтели на кървавата историческа драма, разиграна въ схватката между юначнитѣ Цареви войски и тия на Султана, прѣзъ 1877 година, красятъ на вѣчни врѣмена паметници, съзидани по потикъ на комитета „Царь-Освободителъ“ съ лептата на българския народъ, които напомняватъ на бждещитѣ поколѣния героичната славна Плъвенска епопея.

За да вникнемъ въ моралното достойнство и разберемъ оная дължима дань на признателна България къмъ велика Русия, изразена въ съзиданитѣ паметници отъ комитета „Царь-Освободителъ“, по трѣбно е да се прѣнесемъ мислено въ оная историческа епоха, която въ страницитѣ си бѣлѣжи падането на Плъвенъ като прѣдизвѣстие за успѣшното заврѣшване великото освободително дѣло на Царь-Освободителя — създаване на свободна България, точно по Неговото начѣртание. Падането на Плъвенъ и дълговрѣменната му обсада отъ рускитѣ войски, съставляватъ най-бѣлѣжитата страница въ историята на освободителната война.

Плъвенъ, като стратегическа твърдиня, изникна случайно върху главния пжть на руското настѣпление къмъ Цариградъ. Плъвенъ спрѣ за нѣколко врѣме побѣдоносното шествие на великата освободителна ар-